Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

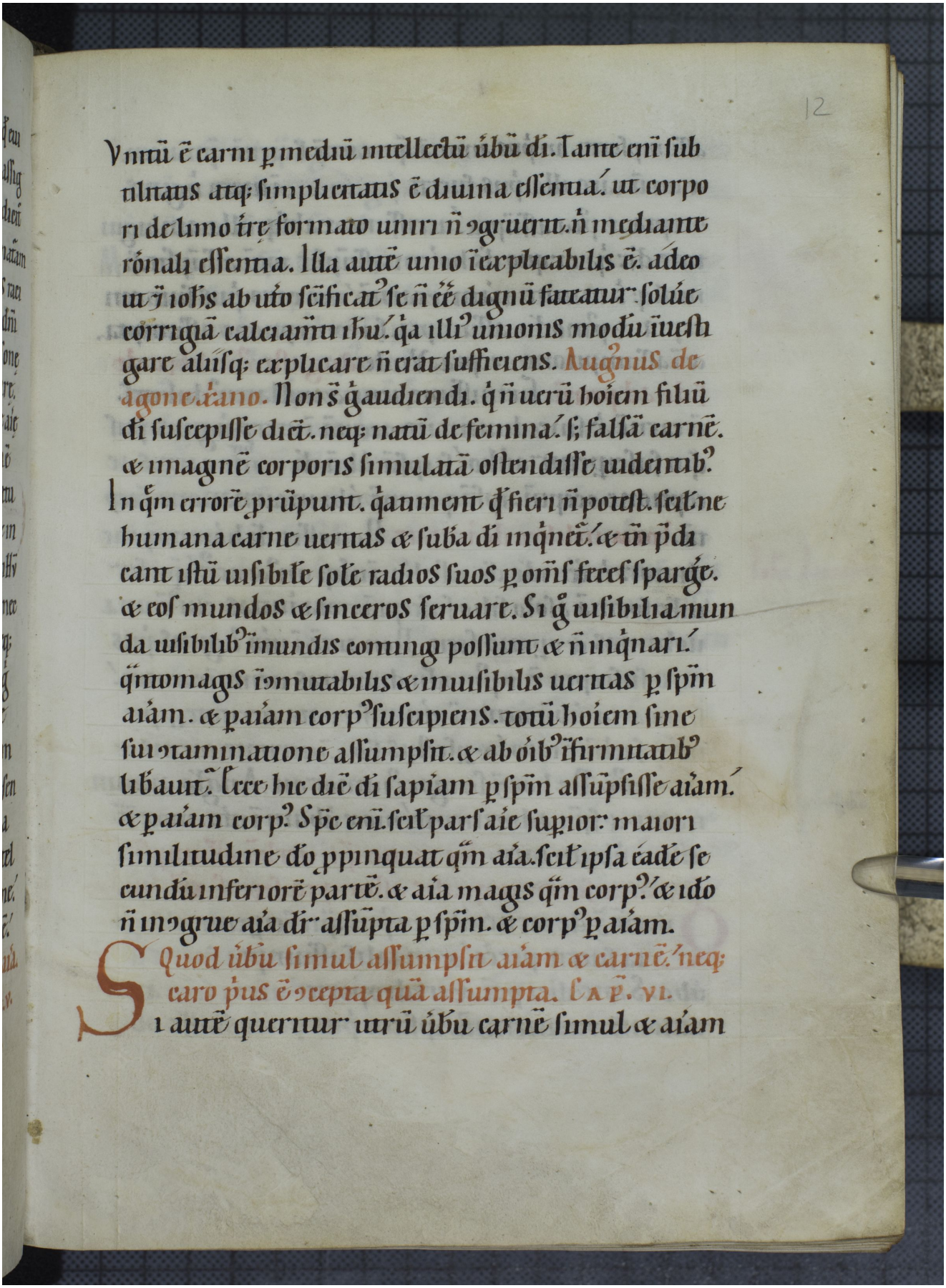

12

Vnitū ē carni p̄ medium intellectū ubū dī. Tanta enī sub
tilitatis atq; simplicitatis ē diuina essentia. ut corpo
ri de limo terre formato uniri n̄ ingrueret. n̄ mediante
rōnali essentia. Illa autē unio inexplicabilis ē. adeo
ut ī iobis ab uto scīficat se n̄ ēē dignū fateatur. solue
corrigiā calceamēti ihu. qa illi unionis modū inuesti
gare aliisq; explicare n̄ erat sufficiens. Augnus de
agone ciuano. Non s̄ ḡ audiendi. q̄ n̄ uerū hoiem filiū
dī suscepisse dicēt. neq; natū de femina. s; falsā carnē.
et imaginē corporis simulatā ostendisse uidentib̄.
In q̄m errorē p̄ripunt. qaument q̄ fieri n̄ potest. scilicet
humana carne uerita et subā dī inq̄nēt. et ūn p̄dī
cant istū uisibile sole radios suos p omīs feces spargē.
et eos mundos et sinceros seruare. Si ḡ uisibilia mun
da uisibilib̄ īmundis contingi possunt et n̄ inq̄nari.
q̄mo magis īmutabilis et inuisibilis ueritas p spīm
aiam. et p aiam corp̄ suscipiens. totū hoiem sine
sui inquinatione assumpsit. et ab oib̄ īfirmitatib̄
liberauit. Ecce hic diē dī sapiam p spīm assūpsisse aiam.
et p aiam corp̄. Spe enī. scilicet pars aie superior: maiori
similitudine deo ppinquat q̄m aia. scilicet ipsa eadē se
cundū inferiorē partē. et aia magis q̄m corp̄. et ideo
n̄ ingrue aia dī assūpta p spīm. et corp̄ p aiam.

Quod ubū simul assumpsit aiam et carnē. neq; caro prius ē concepta quā assumpta. Cap̄. vi.

Si autē quaeritur utrū ubū carnē simul et aiam